

Yokluğunun Kefareti Düştü

– nazlı can · 29 Nisan 2015

Güneş ve aydık belki de sen doğarken ben batıyordum ; aynı yörüngede olamadık hiç seninle..sözlerinle yağmalanmış bir şehirim şimdi çıkmazlara düşmüş hayellerimle titrek bir mum ışığı gibi karanlık kollarıyla sarar yutar tüm umutlarımı gölgeme gizlenir aşkın ritüeli...

Kayboluyorum tüm kelimeler arasında bir hece çıkıp ta vuruyor yüzüme yüzüme saçmıyor belki de bir yanım , hangi söze değsem üşüyorum yokluğunda buz tutan yalnızlığımla baş başa içimin çıkmazlığında yalpalıyor avuçlarım.. İçimden bir mevsim geçer düşer yanağıma alın yazımın griye çalan çizgileri .Gözlerimin derinliklerinde kaybolsan , kimsenin bulamayacağı dalgaların arasından rüzgara meydan okusan ;denizden hüzzam bir şarkı olsam gönlünde saklasan sakla sana beni sol yanında..

Aciz bir gönül , sayfalar arasında sararmış bir hüznü kalp ;bazen vazgeçiyorum senden .sustur hadı gözlerimin depremi ...parmak uçlarımdan dökülen dalgaların sesiyle korkar senli düşler ,genzimi tıkar her notada aşkın ağıtı ...çığlıklarını parçalar gece yokluğunun kefareti niyetine ;gözlerimin mateminde demlerim acıları ,içimin patikaları suyu çekilmiş dere yatakları gibi bir katreye hasret... umudun oyalıyor yüreğimi hala ,tebessüm yansıyor gecesinin kıyısında Gözkapaklarının altından sızıyor mum yangını düşlerim ve binbir ihtimaller karşılıyor sıratı ..

Kanatsız bir kuş gibi düşünüyorum avuçlarına ,kokunu çekiyorum nefes nefese daha kaç imge vuracak kıyılara senli ...paranoyak şiirlerle süslüyorum geceyi,tebessümlerini asıyorum ayın gizemli şakaklarına sana yağmalanmış ömrümü karalıyorum şimdi .ruhum mum yangını faunustan sızıyor sabaha düşünüyorum boğasımda düğümlendi yine bak seni seviyorumlu bir soluk kocaman bir adama ağlıyor ;siğ bir tümceden sana koşuyor çaresizlikliğin esrarı sarıyor, bekliyorum kıvılcımlı öpüşlerini gel ne olursun gel ne olursun...